

187 PASTOR STOCKFLETH.

Saima n:o 9 27. II 1845

Vi förmoda, att det skall vara mången landsman kärt att erhålla underrättelser om denne man, den Finska folkstammens och Finska språkets varma vän. Hr Stockfleth har åter vistats bland sina Lappar, outröttlig att bland dem sprida ljus och bildning. Den 4 December 10 sislidiet är befann han sig uti Karesuando, men skulle i medlet af Januari begifva sig nedåt Sverige och i början af Februari inträffa i Hernösand. Han reser vidare öfver Stockholm till Christiania, dit han hoppas anlända i medlet af April månad, för att vistas här det öfriga af året. Hr Stockfleth är sinnad att vid Universitetet i Christiania under detta års sednare Semester hålla föreläsningar öfver Finska språket. Föga öfver ett tiotal år är förflutet, sedan första föreläsning öfver Finska språket hölls vid landets eget Universitet, och nu höres dock åtminstone Finlands och Finska språkets namn i ett fremmande Universitets hörsalar. För denna ära att utom eget land vara kända och nämnda hafva Finnarne att tacka Pastor Stockfleth.

20

188 SCHLARAFFENLAND.

Saima n:o 10 6. III 1845

Det bor en väldig ande uti nordanlanden,
 Han kallar sig H. T. Med pennan uti handen
 Han sitter dagen om, han sitter långa natten
 Och doppar pennan i sitt underbara vatten.
 Han skrifer, skrifer: hur på kartan öfver jorden
 30 Der syns en liten fläck, högt upp i kalla nordnen;
 Hur fläcken rutig är af blåa sund och sjöar,
 Hur mellan dem man ser Lycksalighetens Öar.

»Hur ser här icke ut,» den väldige nu talar,
 »Helt annorlunda än i andra jordens dalar!
 Här skyhög bildning står – en bildning tyst som muren,
 Här män af handling bo – som sköta middagsluren,
 Här lärdom ges *en gros* – som under skäppan gömmes,
 Här snillet frodas godt – det födes, dör och glömmes,
 40 Här lysa stora namn, som stjernorna om julen,
 Dock deras glans ej ses, ty himlen jemnt är mulen,
 Här finnes bok vett nog – fast folket ej plär läsa,
 (Det skadar ej, ty vett har här den, som har näsa)
 Auktorer födas här – fastän till allas lycka
 En kristen själ ej vill de rara skrifter trycka,
 Här pengar flyta in – f-n vet hur hit de hitta!
 Här blomstrar industrin – och alla menskor sitta
 Med händerna i kors och ingen lust försaka.
 Så står här hvarje sak i stigande tillbaka»!

50

»Dock – hvem vill tro det? – här ju ännu något felar.
 Lycksalighetens land än jordens brister delar;
 Här saknas ju tyvärr en sak: offentligheten –
 Det är ett vacuum uti fullkomligheten,
 Ett intet blott, men mig den starka skrivaranden
 Det hindrar dock att öfverskygga nordanlanden.»

»Jag eljest några underverk förrätta ernat,
 Men sen jag fåfängt nog mot sagde tomhet spjernet,
 Trakterar jag blott med reciter, ej kritiker,
 Berättar, huru Hauser spelar, Finklohr skriker,
 Upphöjer Fransmohrtigrar, täcka dubbelgracer
 Och andra sköna nymfer i tricot och gazer,
 Beskrifver soiréer, baler och picknicker,
 Lär, hur man sinnesrus med svala ögon dricker,
 Om evangelium och menskokärlek talar,
 Mitt hjerta dock med små utgjutelser hugsvalar,
 Strör mellan allt en stump på rim finurligt skapad, 10
 Så sockersöt, så nått, så slickad och så skrapad,
 Romaunter delar ut för veka jungfrusinnen,
 Af *bon ton* fulla och utaf salongens minnen,
 Och först och sist lycksalighetens öar prisar,
 För döfva och för blinda klarligen bevisar,
 Att intet mer för menskans goda ro behöfves,
 Än att hon somnar lätt, då hon så kärligt söfves.
 Så ser jag nu min dag i tidens ström förrinna,
 Viss att min mödas frukt ej nånsin skall försvinna.»
 Mitt herrskap bugen Er och uppå hatten lyften,
 Den anden är den kända med de »Finska syften!» 20

Momus.

189 ETT BORGÅ TIDNINGS SPECIMEN.

Saima n:o 10 6.III 1845

Borgå Tidning med den utvidgade Redaktionen har icke haft försyn
 åter vända sig mot Saima med ett af dessa moraliskt nedsättande 30
 invektiver, på hvilka äfven bladets publicistiska konsorter varit så
 frikostiga. För vår egen skuld kunde vi gerna lemna allt af denna sort
 åt det tysta föraktet eller rättare åt medlidandet. Ty vi se deri mindre
 gemen afsigt, än småsinnets och svaghetens oförmåga att styra sin
 harm. Men då beskyllningen åter gäller falsifikation, så förbinder oss
 vår aktning för allmänheten att visa dess grundlöshet.

I B. T. för år 1844 N:o 77 sp. 6 rad. 6 ff. heter det: »Saima talar
 mycket derom, att skollärarens löner äro alltför otillräckliga. Då man
 likväl betänker att de nyligen blifvit ökade med mer än dubbelt» o. s. v.
 – Detta påstående rättades på gifven anledning i B. T. N:o 90 för 40
 samma år sålunda, att det förklarades för ett »mindre korrekt uttryck.»

I Tidningen »Studier, Kritiker och Notiser» N:o 31 för förlidet år
 upprepas efter B. T. förstnämnda påstående, att skollärarens i
 Finland löner blifvit mer än fördubblade. Ingen rättelse af uppgiften
 har i detta blad varit synlig.

I N:o 6 och 7 för detta år företog nu Saima en granskning af
 förhållandet. I denna omnämnde vi B. T-s förvillande uppgift, samt
 dess reproducerande i Svenska blad, och kallade densamma längre
 fram för ett ur luften gripet föregifvande. Men vi försummade icke att
 der till foga den förklaring, det B. T. »sednare på sätt och vis rättat den 50
 falska uppgiften,» tilläggande, att »vi kunde lemna saken derhän, om
 påståndet icke vunnit en större offentlighet än dess återtagande.»

Detta är species facti. Nu har B. T. icke haft försyn förklara vårt
 förfarande för bedrägligt, påstående, att Saimas uppgifter angående
 dess yttranden äro »osanna». För att göra detta troligt, har B. T. citerat